

Ακούτε; “Σήμερα τους επαναστατημένους τους ξεκάνουν νωρίς”

247 news247.gr/politismos/theatro/akoute-simera-tous-epanastatimenous-tous-xekanoun-noris/

21 Μαΐου 2024

Θέατρο Κριτική Θεάτρου

Διαβάζεται σε 6'

Mike-Rafail

Είδαμε την παράσταση “**Σε εσάς που με ακούτε**” της **Λούλας Αναγνωστάκη** που σκηνοθέτησε για λογαριασμό του ΚΘΒΕ ο **Χρήστος Θεοδωρίδης** και παρουσιάζεται στο **Αμφιθέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου**.

Το “**Σ’εσάς που με ακούτε**” είναι ίσως ένα από τα σημαντικότερα έργα της σπουδαίας **Λούλας Αναγνωστάκη**. Από την πρώτη στιγμή έτυχε θερμής υποδοχής από κοινό και κριτικούς και -μαζί με τα υπόλοιπα έργα της- συνέβαλε στη διαμόρφωση της σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας ανοίγοντας νέους δρόμους στην εξερεύνηση θεμάτων, όπως η ταυτότητα, η μνήμη και η κοινωνική δικαιοσύνη. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που ο τίτλος αυτός πρωτοστατούσε σαν σύνθημα στις κινητοποιήσεις των σπουδαστών- καλλιτεχνών τη χρονιά που μας πέρασε.

Ο **Χρήστος Θεοδωρίδης**, ένας καλλιτέχνης με ιδιαίτερα ευαίσθητες “κεραίες” σε αυτούς τους επικίνδυνους πολιτικά και κοινωνικά καιρούς, δεν επέλεξε τυχαία το έργο αυτό.

Γραμμένο το 2003, αυτό το έργο αποτελεί ένα είδος πολιτικού και υπαρξιακού στοχασμού, θέτοντας επίκαιρα ερωτήματα για την ανθρώπινη ύπαρξη, την κοινωνική ευθύνη και τη φύση της εξουσίας και ταιριάζει απόλυτα στη θεματολογία που επιλέγει η θεατρική του ομάδα **Ορχήστρα των Μικρών Πραγμάτων** (τελευταία απολαύσαμε το “Ποιος σκότωσε τον Πατέρα μου” στο Πλύφα και ακολούθως στο θέατρο Προσκήνιο).

Το έργο αυτό ουσιαστικά αποτελεί μια κραυγή αγωνίας για τα κοινωνικά, πολιτικά και ατομικά αδιέξοδα που μαστίζουν τη σύγχρονη κοινωνία: η βίαιη μετάβαση από τον 20ό στον 21ο αιώνα, ο φόβος απέναντι στη νέα τάξη πραγμάτων, η ανάδυση του νεοφασισμού στην Ευρώπη, αλλά και η προσωπική ανασφάλεια που επιφέρει η κοινωνική διαφθορά και παρακμή.

Mike-Rafail

Από το Βερολίνο του 2001, στο Βερολίνο του 2024

2001. Η πόλη του Βερολίνου συνταράσσεται από ταραχές, διαδηλώσεις και πράξεις βίας. Μέσα στο σπίτι της Μαρίας και του Χανς, η Σοφία, ο Άγης, η Τρούντελ, ο Νίκος, ο Τζίνο, η Έλσα, ο Ιβάν, οι ήρωες του έργου, συμμετέχουν σε μια φανταστική διαδήλωση- πρόβα.

Την αυριανή ημέρα θα γίνει μια τεράστια ειρηνική συγκέντρωση και όλοι θα πρέπει να μιλήσουν και να δηλώσουν τη θέση τους, στον νέο κόσμο. Συγκεντρώνονται όλοι στο σαλόνι και μιλάνε σ' ένα φανταστικό πλήθος και οι προσωπικές ιστορίες τους «ακουμπούν» στην έντονη επιθυμία όλων μας για ελευθερία, ισότητα και ουσιαστική αποδοχή της διαφορετικότητας.

Τα αδιέξοδα που πηγάζουν μέσα από την πολιτική και κοινωνική κατάρρευση, τις κοινωνικές και θεσμικές δομές, τη μετανάστευση, το περιθώριο, τις μεγάλες ιστορικές αλλαγές σκιαγραφούνται πεντακάθαρα.

Mike-Rafail

Η προσέγγιση του Χρήστου Θεοδωρίδη

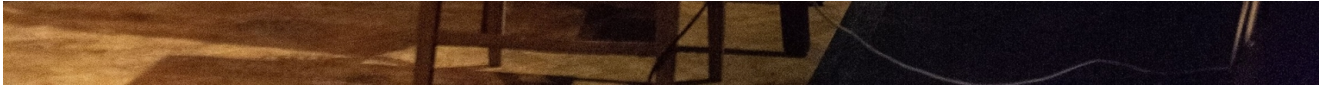
Ο Χρήστος Θεοδωρίδης μπολιάζει το διαχρονικό κείμενο της **Λούλας Αναγνωστάκη** με πολλές σύγχρονες δόσεις και προχωρά ένα βήμα παραπέρα θίγοντας καυτά επίκαιρα ζητήματα. Από τον πόλεμο ανάμεσα στο **Ισραήλ και την Παλαιστίνη** έως τη δολοφονία του **Ζακ Κωστόπουλου**. Οι ήρωές του μιλούν στο σήμερα.

Η παράσταση που στήνει είναι εξωστρεφής – ίσως μερικές φορές περισσότερο από όσο πρέπει γιατί αυτό της κοστίζει στην εσωτερική της δυναμική- και υπέρ το δέον επεξηγηματική. Οι ήρωες κραυγάζουν για να τους ακούσουμε στο μικρόφωνο που βρίσκεται στο κέντρο της σκηνής. Τη ροή του λόγου τους συνοδεύουν ή διακόπτουν κάποια εύστοχα μουσικά ιντερμέδια εμποτίζοντας την με ένταση και ρυθμό.

Το **σπίτι** σταδιακά μεταμορφώνεται σε μία **αρένα πολιτικών ιδεών και υπαρξιακών ιδεών**. Οι ήρωες αναρωτιούνται για το ποιοι είναι, τι πραγματικά έχει αξία στη ζωή. Στοχάζονται γύρω από την ταξικότητα των πραγμάτων και το πόσο αυτή καθορίζει τα πάντα και προσπαθούν να ακουστούν. Θα έλεγε κάποιος πως στο έργο αυτό βρίσκεται συμπυκνωμένη όλη η πολιτική σκέψη της ανθρώπινης ύπαρξης μας.

Mike-Rafail

Και όλα αυτά μέσα στο σαλόνι ενός σπιτιού. Πόσο εύστοχα αυτός ο συμβολισμός, αντικατοπτρίζει όλο αυτό που ζούμε σήμερα με τις επαναστάσεις του... καναπέ και την εξωτερική βία που εισβάλλει στα σπίτια μας και μας διαπερνά κάνοντας μας να τρέμουμε σύγκορμοι.

Από κάπου όμως πρέπει να ξεκινήσει και αυτή η περιβόητη επανάσταση και άλλωστε σημασία δεν έχει τι καταθέτουν οι ήρωες, αλλά το γεγονός πως αγωνίζονται να αρθρώσουν δημόσια λόγο, να επικοινωνήσουν και επιτέλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

“Συγγνώμη, ποια είμαι; Πού; Μου είπαν πως έχω έρθει εδώ να διαμαρτυρηθώ” λέει σπαρακτικά η Μπέττυ Νικολέση που υποδύεται την Έλσα, τη μητέρα της Σοφίας, ενώ λίγο μετά ακούμε το **“Ναι, αυτό το πιστεύω. Σήμερα τους επαναστατημένους τους ξεκάνουν νωρίς.”**

Τι όμορφη η στιγμή που ακούμε από το μικρόφωνο το ποίημα **“Νέοι της Σιδώνος”** (1970) του Μαν. Αναγνωστάκη (από τη συλλογή **“Ο Στόχος”**).

*Κανονικά δεν πρέπει να 'χουμε παράπονο
Καλή κι εγκάρδια η συντροφιά σας, όλο νιάτα.
Κορίτσια δροσερά — αρτιμελή αγόρια
Γεμάτα πάθος κι έρωτα για τη ζωή και για τη δράση.
Καλά, με νόημα και ζουμί και τα τραγούδια σας
Τόσο, μα τόσο ανθρώπινα, συγκινημένα,
Για τα παιδάκια που πεθαίνουν σ' άλληνη ήπειρο
Για ήρωες που σκοτώθηκαν σ' άλλα χρόνια,
Για επαναστάτες Μαύρους, Πράσινους, Κιτρινωπούς,
Για τον καημό του εν γένει πάσχοντος Ανθρώπου.
Ιδιαίτερως σας τιμά τούτη η συμμετοχή
Στην προβληματική και στους αγώνες του καιρού μας
Δίνετε ένα άμεσο παρών και δραστικό — κατόπιν τούτου
Νομίζω δικαιούσθε με το παραπάνω*

*Διο δυο, τρεις τρεις, να παίξετε, να ερωτευθείτε,
Και να ξεσκάσετε, αδελφέ, μετά από τόση κούραση.
(Μας γέρασαν προώρως, Γιώργο*, το κατάλαβες;)*

Οι ερμηνείες

Η ομάδα των ηθοποιών του ΚΘΒΕ (Πάρης Αλεξανδρόπουλος, Σεμίραμις Αμπατζόγλου, Νικόλας Δροσόπουλος, Ελένη Θυμιοπούλου, Γιώργος Κολοβός, Νίκος Μήλιας, Χρυσή Μπαχτσεβάνη, Δημήτρης Ναζίρης, Μπέττυ Νικολέση) είναι εξαιρετική στο σύνολό της, καθοδηγείται έξοχα κινησιολογικά από την **Ξένια Θεμελή** και αναδεικνύει με τρόπο μοναδικό το κείμενο της Αναγνωστάκη. Σε απόλυτη υφολογική αρμονία οι ενδυματολογικές επιλογές της **Μαρίας Κελίδου** και τα σκηνικά του **Εδουάρδου Γεωργίου**

Συμπέρασμα

Το συγκλονιστικό κείμενο της **Λούλας Αναγνωστάκη** στα χέρια του **Χρήστου Θεοδωρίδη** μεταμορφώνεται σε ένα υπερσύγχρονο μανιφέστο για όλους τους ηττημένους και τους ανθρώπους που βρίσκονται στη “χαμένη” πλευρά της ιστορίας. Μία παράσταση- που απευθύνεται στο ευρύ κοινό- για τον άνθρωπο, τους αγώνες και όλους τους χαμένους της γης που δεν πρέπει να χάσετε.

Info:

Πληροφορίες

Αμφι-Θέατρο Σπύρου Α. Ευαγγελάτου, Αθήνα (Αγγελικής Χατζημιχάλη 15 & Ανδριανού)

Τηλ. Επικοινωνίας: 211.015.4559

Πρεμιέρα: Σάββατο 11 Μαΐου, 21:00

Διάρκεια παραστάσεων: έως Κυριακή 26 Μαΐου

Ώρες παραστάσεων

Τετάρτη: 20.00

Πέμπτη– Παρασκευή– Σάββατο: 21.00

Κυριακή: 18.30